

Jeg er utdannet lærer og karriereveileder. Jeg vil gjerne komme med noen punkter i forhold til å forbedre rådgivningstjenesten på ungdomsskolen:

1. Noe av det viktigste er å ha tid nok. Jeg er karriereveileder i 50%. Dette er en ganske stor stillingsprosent, sett i forhold til andre skoler. Jeg får da snakket med hver 10. klassing i minst 45 minutter, i perioden desember til 1. mars, før det har jeg gruppeveiledning/besøk i hver klasse. Jeg har også foreldrekurs i 3 timer på kveld. Jeg har mange inn til individuell veiledning i mer enn 45 minutter. Jeg har også tid til å starte veiledning på 9. trinn, fra mars og utover. I min tilmålte tid hjelper jeg særskiltsøkerne også, men ut over det har jeg ingen andre oppgaver knyttet til disse 50 prosentene; det være seg spesialpedagogisk ansvar eller sosialpedagogiske tiltak (men jeg samarbeider tett med de som har dette ansvaret). Selv med denne stillingsprosenten og fokus kun på karriere, ser jeg at det er litt knapt med tid til oppfølging, særlig i forhold til overgangen for den enkelte. Det er lite omvalg blant min kommunes elever, og det er svært få som slutter i løpet av 1. klasse på VGS. Jeg tør påstå at over 80% fullfører et normalløp på VGS.
2. At det utdannes karriereveiledere er viktig. Jeg synes utdannelsen jeg tok var god og relevant, og den bedres sikkert stadig. At det er kommet en mulighet for Mastergrad er bra. For å øke antallet som tar denne utdannelsen, bør det komme motivasjonstiltak. Det viktigste vil være tid. Det andre er fokus (kombinerte roller fører ofte til at det mest akutte blir prioritert – da taper som regel karriereveiledningen). Det tredje kan være økonomiske insentiver.
3. Det jeg også vil utheve i forhold til arbeidet mitt, er et tett samarbeid med VGS, slik at jeg er godt informert om hvilke muligheter som finnes. På den måten har vi god tid til tilrettelegging for de elevene som har slike behov, men som ikke er særskiltsøkere. Vi bruker Overgangsskjemaer som arbeidsredskap i denne forbindelsen – som sendes ca. 1. mars til de aktuelle skolene.
4. Det ville være svært uheldig om faget Utdanningsvalg går over til å bli et fag som vurderes med karakter. Det synes ikke riktig at det skal være måter å forberede seg til videregående på som er mer riktige enn andre, all den tid dette er et individuelt valg. Klarer man å komme fram til et valg basert på kunnskap om seg selv, sine behov, egenskaper og interesser, og basert på kunnskap om hvilke tilbud som finnes, så må det være det viktigste – ikke måten man kom fram til dette på, eller evnen man har til å uttrykke seg om prosessen. Det skal være spennende og givende å finne ut av dette med framtiden for seg selv, ikke en prestasjon som skal måles. Målingen og belønningen er valget i seg selv. Slik jeg kjenner elevene og deres motiver for å arbeide på skolen, vil ikke karakterer i Utdanningsvalg føre til økt motivasjon for faget, heller det motsatte hos de som er flinke og fra før ofte lider under prestasjonsangst. Og i hvert fall ikke hos de som er skoletrøtte – det blir bare enda ett fag de kan gjøre det dårlig i. Det bør heller være slik at skoler får ettersyn på nettopp dette faget – slik at alle tar faget på alvor.

Med vennlig hilsen

Eva Aurland

Rådgiver, Grue Barne- og Ungdomsskole